

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.658 van 19 december 1996
in de zaak A. 69.994/VII-14.422.**

In zake : de b.v.b.a. DEDECKER en Zonen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. HOUBEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Handelsstraat 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

tussenkommende partijen :

1. Emile VAN DEN EYNDE,
2. Agnes LAMBERT,
wonende te SINT-GENESIUS-RODE,
Steenweg op Eigenbrakel 72.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. DEDECKER en Zonen op 23 juli 1996 heeft inge-
diend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van het besluit van 30 mei 1996 van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij haar
de definitieve vergunning wordt geweigerd om een meubel-
makerij uit te breiden met een verbrandingsoven voor
houtresten te Sint-Genesius-Rode, Steenweg naar Halle,
51-59;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
R. MARTENS die, loco Advocaat M. HOUBEN verschijnt voor
de verzoekende partij, van Advocaat D. DE GREEF, die
verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat
E. VAN DEN EYNDE die verschijnt voor de eerste tussen-
komende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat Emile VAN DEN EYNDE en Agnes
LAMBERT met een verzoekschrift van 23 augustus 1996
vragen om in het administratief kort geding te mogen
tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

"Het bestreden Besluit weigert de milieuvergunning voor de verbrandingsoven voor houtafval. De reden voor de weigering is het zagezegd niet halen van de normen zoals bepaald in Vlarem II.

Nochtans blijkt uit de door de verzoekende partij overgemaakte stukken dat de Vlarem II normen wel degelijk worden gehaald, zoals ook wordt bevestigd door de Afdeling Milieu-inspectie, die ter zake bevoegd is om de naleving van de milieuwetgeving bij verzoekende partij te controleren.

De mistoestand is dan ook duidelijk niet aan concludante te wijten ! Het gebrekkig optreden van de verwerende partij, waarbij het zich baseert op voorbijgestreefde gegevens, heeft een moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot gevolg.

Door het bestreden Besluit wordt het voortbestaan van de activiteiten van verzoekende partij immers bedreigd.

De nodige investeringen werden ondertussen reeds uitgevoerd. Door het bestreden Besluit zijn deze investeringen nutteloos geworden, en leiden door dit financieel verlies tot de bedreiging van het voortbestaan van verzoekende partij.

De niet schorsing van het bestreden Besluit brengt verzoekende partij dan ook financieel, alsook kredietwaardig, in moeilijkheden die zeer ernstig zijn :

- 1° De reeds aanwezige en geoptimaliseerde verbrandingsoven kan niet in werking worden gesteld en zal moeten worden afgebroken. Daarnaast zal op zéér korte termijn, en rekening houdende met het bouwverlof een nieuwe oplossing moeten worden gevonden voor de verwarming van de produktiehal. Deze nieuwe installatie zal eveneens moeten worden vergund én geïnstalleerd en dit alles vóór de aanvang van de koudere herfst (eind oktober -begin november). Voor het bekomen van de milieuvergunning moet een minimale termijn van vier maanden in rekening worden gebracht alvorens

- een aanvang kan worden genomen met de effectieve plaatsing van de alternatieve verwarmingsinstallatie. Deze alternatieve verwarmingsinstallatie zal, op haar beurt eveneens moeten worden gefinancierd, waarvoor leningen moeten worden aangevraagd (en zeggen dat verzoekende partij een milieusubsidie van het Vlaamse Gewest heeft verkregen voor de installatie van de af te breken verbrandingsoven !!). Allemaal nutteloze handelingen wanneer moet worden vastgesteld, samen met de afdeling Milieu-inspectie, dat de verbrandingsoven wel degelijk de vooropgestelde doeleinden bereikt.
- 2° Dat de kennelijk voorhanden zijnde ernstige middelen de schorsing meer dan ook rechtvaardigen.
- 3° De schorsing van het bestreden Besluit heeft voor gevolg dat niet moet worden overgegaan tot de afbraak van de milieuvriendelijke verbrandingsoven. Deze verbrandingsoven is daarenboven volledig conform de normen van Vlare II verklaard door de toezichthoudende overheid (afdeling Milieu-Inspectie). Gelet op de kennelijke ernstige middelen zou een eventuele niet-schorsing, in verhouding, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot gevolg hebben aangezien de afbraak van een Vlare II conforme verbrandingsoven moeilijk niet ernstig kan worden genoemd.

Dat aldus in de schorsing van het bestreden Besluit moet worden voorzien, nu duidelijk is aangetoond dat het bestreden Besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"Ten onrechte laat verzoekende partij gelden dat door het bestreden besluit het voortbestaan van de activiteiten van verzoekende partij wordt bedreigd.

Uit de aanvraag en de toelichting blijkt immers dat de betrokken verbrandingsoven enkel bedoeld is om houtafval te verbranden en dat zulks moet dienen als verwarming van de werkplaatsen van verzoekende partij.

Het zou om een investering gaan van ongeveer 3.000.000 BEF en hiervoor zou verzoekende partij zelf een subsidie hebben gekregen.

Vooreerst kan men zich de vraag stellen hoe verzoekende partij haar werkplaatsen tot voor 2 jaar verwarmde toen zij nog niet over de verbrandingsoven beschikte.

Anderzijds is een verwarmingsinstallatie van een bedrijf niet de grootste investering waarvan de levensvatbaarheid van het bedrijf afhangt.

Het is vaste rechtspraak van uw Raad dat een eventueel financieel nadeel in principe althans herstelbaar is.

Pas indien een administratieve beslissing de levensvatbaarheid van een onderneming in het gedrang brengt of haar naar de rand van het faillissement voert, of noch indien zij haar plaats op de concurrentiemarkt zwaar aantast of de beeindiging van de economische activiteit in het verschieft brengt, mag men aannemen dat die bestuurshandeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt (LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, KLUWER, 1993, nr. 164 p. 98 en de aldaar geciteerde rechtspraak).

Zulks is in casu duidelijk niet het geval.

Tenslotte is de ernst van het nadeel niet bewezen, vermits de verzoekende partij geen concrete gegevens aanbrengt over de omvang van de financiële weerslag van de bestreden beslissing op zijn bedrijfsactiviteiten.

Verzoekende partij moet bovendien het bewijs leveren van het geraamde nadeel hetgeen zij geenszins doet";

Overwegende dat de verzoekende partij niet concreet en cijfermatig aantoonde dat de bestreden weigering van de milieuvergunning voor de betrokken verbrandingsoven voor houtafval het voortbestaan van de meubelmakerij in het gedrang dreigt te brengen; dat het in aanmerking te nemen nadeel als louter financieel en bijgevolg niet moeilijk te herstellen voorkomt; dat het verzoekster, die stelt dat de verwerende partij zich heeft gebaseerd op voorbijgestreefde gegevens en dat zij inmiddels aan de voorwaarden tot het verkrijgen van de gevraagde vergunning voldoet, overigens vrij staat een nieuwe aanvraag in te dienen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Emile VAN DEN EYNDE en Agnes LAMBERT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. D. VERBIEST,	Wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
R. STEVENS,	staatsraad,
A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr. Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.